

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta
Fonetický ústav
doc. PhDr. Jan Volín, Ph.D.

Posudek vedoucího práce
na bakalářskou práci Václava Vavryčuka
Realizace melodému českými mluvčími angličtiny ve čteném textu

Práce Václava Vavryčuka se věnuje problematice některých specifických melodických konfigurací v české angličtině. Je tedy příspěvkem ke zkoumání cizineckého přízvuku v oblasti prozodie a pohybuje se v teritoriu, které začalo být důkladně studováno až relativně nedávno. Zejména v kontextu české lingvodidaktiky se nesporně jedná o téma užitečné.

Jak napovídá její obsah, práce je přehledná a logicky vystavěná. Václav Vavryčuk nejprve stručně, ale jasně představuje svůj záměr a vysvětluje metodu, jíž bude pracovat. Teoretický úvod k práci je přiměřeného rozsahu, základní pojmy jsou připomenuty stručně, bez zbytečného elaborování na trivialitách nebo rozborů kontroverzí, které nejsou předmětem práce. Jen u prezentace některých studií občas zabíhá do detailů, které mohou působit v daném kontextu zbytečně (např. s. 11). Je ovšem chvályhodné, že pracuje i se studii poměrně nedávnými a někdy i ještě nepublikovanými (s. 12-14).

Oddíl týkající se české a britské intonace nejprve stručně vysvětluje popisný rámec využívaný při jejich studiu, aby posléze představil základní melodická schémata zastupující standard daných jazyků. I v tomto oddíle prokazuje autor dobrou schopnost nalézt a zpracovat relevantní prameny a adekvátně vybrat a v textu pospojovat důležité informace.

Materiálová část studie začíná ve čtvrtém oddíle popisem metody práce se zdrojovými nahrávkami řeči, vysvětlením extrakce hodnot F0 pro analýzy a nástinem principu shlukové analýzy pomocí k-průměrů. Tento popis je proveden přehledně a adekvátně. Samotné výsledky v oddíle pátém jsou prezentovány logicky a jsou spojeny s vysvětlením dílčích postupů (hledání vhodné normalizace) a s rozumnými návrhy na interpretaci nalezených jevů.

Závěrečná diskuse nálezy shrnuje, tj. především potvrzuje interference mateřštiny a identifikuje jejich nosiče. Autor také navrhuje další možnosti navazujícího výzkumu, případně metodologická vylepšení postupů.

Z formálního hlediska je práce psána odborným stylem, občas se ovšem vyskytují pravopisné chyby, zejména v užívání interpunkce. Také názvosloví zní místy cize: *desetinásobné křížové ověření* je uváděno jako *10-fold cross validace*, jinde je užit termín *L1 přenos*.

Graficky je práce na velmi dobré úrovni, i když např. graf 5.4 na s. 34 by zasloužil více pozornosti: obsahuje příliš mnoho prázdného prostoru a značky vlevo dole se pak zbytečně navzájem překrývají. V grafickém editoru by jistě nebylo obtížné problém řešit. Na druhou

stranu je třeba pochválit konzistentní barevné odlišení českých a britských mluvčích a celkovou úpravu textu včetně legend.

Pro účely obhajoby práce navrhuji následující témata. Na s. 16 nahoře se uvádí, že tzv. paralingvistické funkce modifikují způsoby, jimiž se realizují fonologické kategorie. V čem je z hlediska dnešních znalostí principů řečové komunikace případná slabina tohoto tvrzení a vůbec termínu *paralingvistické*? Na s. 17 jsou intonační modely klasifikovány podle dvou hledisek. U jednoho z nich jsou uvedeny názvy skupin modelů, u druhého ne. Mohl by autor toto doplnit? Za třetí, použitý vzorek ukázal, že rodilí mluvčí angličtiny mnohem častěji vytýkají větné členy ve výpovědích pomocí intonace než mluvčí, jejichž mateřštinou je čeština (s. 31). Dokázal by obhajující toto zjištění poučeně komentovat?

Závěrem shrnuji, že bakalářská práce Václava Vavryčuka patří mezi ty zdařilé. Konstatuji, že svým obsahem i rozsahem vyhověla požadavkům kladeným na kvalifikační práce dané úrovně, a vzhledem k výše uvedeným skutečnostem ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 24.8.2012

.....

doc. PhDr. Jan Volín, Ph.D.